

MUZEJ PRIGORJA

MILE BLAŽEVIĆ RADOVI

Skica za vrata crkve sv. Marije Anđeoske, Sesvetska Sopnica, 2006., terakota, 110 × 80 cm

Naslovница: Noa, 2022., drvo, vis. 60 cm

DIJALOG TERAKOTE I DRVETA

Vjerojatno svaki, pa i površni poznavatelj europske umjetničke baštine, poglavito one prožete kršćanskim ikonografijom, ima neko djelo — ili više njih — koje mu je posebno dragoo. Bilo zbog likovnih vrijednosti, bilo zbog uvjerljivosti prenošenja biblijske poruke.

Meni osobno, na vrhu te imaginarne piramide, nalazi se Rembrandtova *Večera u Emausu* iz pariškog Louvrea — slika relativno komornih dimenzija, koju brojni posjetitelji muzeja mogu i nemamjerno preskočiti, jer se nekako nalazi izvan glavnog toka (ako se u međuvremenu postav nije promijenio) ispunjenog uglavnom talijanskim majstorima.

Riječ je o slici upravo nadnaravne sinteze nebeskog i zemaljskog — prikazu večere nakon Isusova ukazanja na putu, u smiraju uskrsnoga dana, Kleof i još jednom neimenovanom učeniku. Večere slikovito opisane od evanđelista Luke, u trenutku Isusova lomljenja kruha — znaka Euharistije — u kojem su ga učenici prepoznali.

Gledajući reprodukciju slike i prisjećajući se susreta s originalom, pada mi na pamet misao: tko, poslije Rembrandta, ima kreativno pokriće u bogatstvu duhovnog da umjetničkom zrelošću odgovori na sakralnu veličajnost teme opisane u Evanđelju?

I evo odgovora — u drugom vremenu i na drugi način. U hrvatskoj umjetnosti prošlog stoljeća, u velikoj kompoziciji u crkvi na zagrebačkom Ksaveru, taj je motiv oblikovao Zlatko Šulentić. A danas — još nekoliko vrhunskih modernih hrvatskih slikara i kipar Mile Blažević. On je povezao (doslovno) tvarnost zemlje i upućenost transcedentalnom, stvarajući ozračje duhovnosti, u događaju dragih nam stihova popularne uskrsne crkvene pjesme: „*Ostani s nama, jer večer je...*“

Blažević je u vrlo plitkom reljefu, ali i naznakom voluminoznosti izvedenom u terakoti, ostvario jedinstvo figurativne strane prikaza i slojevitosti dubine, likova simbolične portretne izražajnosti u sceni svetosti i svečanosti, smiraja i uzbuđenja. Sjajno je osjetio i prenio atmosferu jednog od osobito toplih prizora u razgovoru Boga i čovjeka.

Osvojenom vlastitom stilistikom i u istom materijalu, Blažević je oblikovao i druge scene biblijske inspiracije – poput *Navještenja* i *Prikazanja u hramu* – u kompozicijama jednostavnijeg i složenijeg scenarija, stavljujući težište na odnos potke realističnog (s elementima stilizacije i ekspre-sije forme) i značenja teološke poruke.

Mile Blažević fasciniran je terakotom – njezinom tek-sturom i taktilitetom. Lončarskom glinom, idealnom za modeliranje, materijalom stavljanim u kušnju vatre. S mijenama u preobrazbi, od „običnog“ do konačnosti izgleda u formama likovnog oplemenjivanja. Terakota je i isječak tla, ali u skulpturama je i odraz dlana i prstiju – prava pohvala ruci.

Ne manje zanimljiv segment izložbe Blaževićeve su skulpture u drvetu – figure geometriziranih fragmenata, čitke i razvedene ritmizacije, s vidljivom strukturom mate-rijala. Pravidno drugačijeg karaktera od onih u terakoti, u odnosu kiparske organičnosti i egzaktnosti. Ipak, unu-tarnja logika rasta, postignuta ravnoteža, čini ih sastav-nicama bliskog kiparskog koordinatnog sustava.

Stanko Špoljarić

Emaus, 2013., terakota, 70 x 90 cm

Pascalova trska, 2023., drvo, vis. 78 cm

Blaž Baromić, 2019., terakota, 80 × 60 cm

Ivan Kukuljević Sakcinski, 2019., terakota, 80 x 60 cm

Sv. Juraj, 2020., drvo, vis. 80 cm

Sv. Juraj, 2020., drvo, vis. 70 cm

Sv. Juraj, 2024., drvo, vis. 40 cm

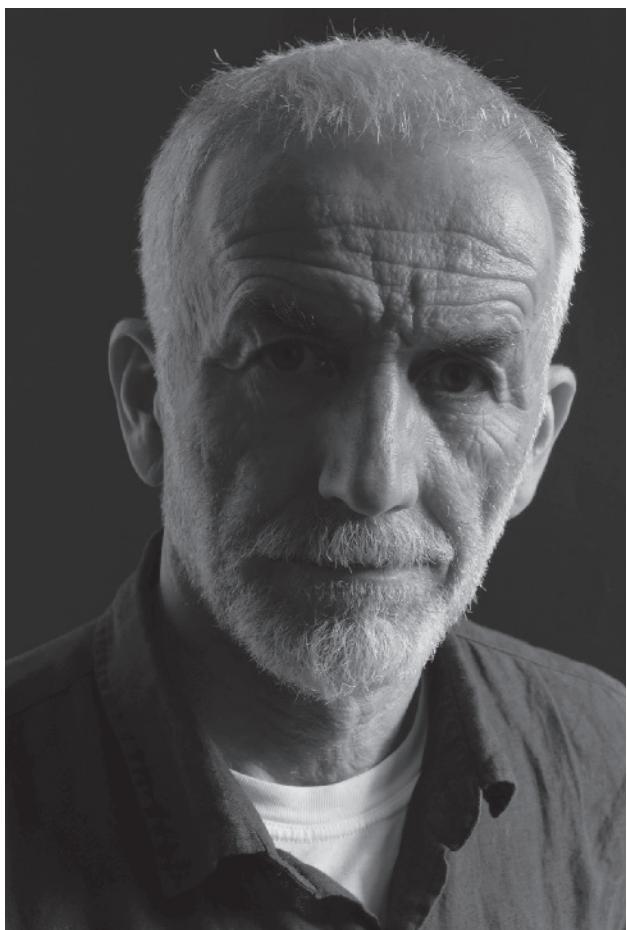
Čovjek i drvo, 2014., drvo, vis. 70 cm

Križ, 2017., drvo, vis. 60 cm

Pješak, 2021., drvo, vis. 60 cm

Mile Blažević rođen je 1954. u Maovicama. Osnovnu školu polazi u Solinu, a srednju strojarsko-tehničku školu u Splitu.

Umjetničko obrazovanje započinje također u Splitu, gdje je na Pedagoškoj akademiji diplomirao likovne umjetnosti. Potom upisuje Odjel kiparstva na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti gdje 1984. godine diplomiра u klasi prof. Ivana Sabolića, čiju Majstorsku radionicu polazi do njezina zatvaranja 1986. godine. Član je ULUH-a i ZUH-a od 1984. godine. Od 1988. predaje na Školi za primijenjenu umjetnost i dizajn u Zagrebu, a 1996. prelazi na Akademiju likovnih umjetnosti kao asistent na Kiparskom odsjeku. Sljedeće godine izabran je u zvanje docenta, a 2019. godine, kao redovni profesor, odlazi u mirovinu.

Uvodeći brojne generacije studenata u osnove kiparstva, Blažević usporedo istražuje i brusi svoj samosvojni osobni izraz u vlastitom atelijeru (D. Glavan). Sudjeluje u natječajima za javne spomenike, pri čemu vrijedi izdvojiti prvu nagradu na natječaju za Spomenik ramskim žrtvama 1992. i prvu nagradu na natječaju za spomenik Nikoli Tesli u Smiljanu 2006. godine.

Djelo Mile Blaževića posvećeno je velikim temama duhovne povijesti (sloboda, čast, plemenitost, patnja, ljubav...). Iz rada na tim temama redovito su nastajali veliki ciklusi (vitezovi, raspeće, posljednja večera, put križa, dvoje...).

U svojim skulpturama Blažević aktualizira pamćenje svijeta te se predstavlja kao kipar koji svjesno dolazi iz tradicije i koji u njoj stvaralački odgovorno ostaje.

„Produhovljena jednostavnost“ (D. Glavan) djela je ona dimenzija po kojoj tradicija kiparstva u njemu dobiva oblik suvremenosti. (M. Jozić)

Nastojeći s podjednakim marom na manuelnim i metierskim kao i na spekulativnim i konceptualnim sastavnicama kiparstva, Mile Blažević izgradio je jedinstvenu poziciju održavatelja i osporavatelja tradicije bez čijeg je autorskog doprinosa nemoguće sagledati cjelokupnost suvremenе hrvatske likovne produkcije. (D. Glavan)

POPIS DJELA

1. Obećanje, 2019., terakota, 40×120 cm
2. Emaus, 2013., terakota, 70×90 cm
3. Skica za vrata crkve sv. Marije Andeoske, Sesvetska Sopnica, 2006., terakota, 110×80 cm
4. Blaž Baromić, 2019., terakota, 80×60 cm
5. Ivan Kukuljević Sakcinski, 2019. terakota, 80×60 cm
6. Sv. Juraj, 2020., drvo, vis. 80 cm
7. Sv. Juraj, 2020., drvo, vis. 70 cm
8. Sv. Juraj, 2024., drvo, vis. 40 cm
9. Pascalova trska, 2023., drvo, vis. 78 cm
10. Noa, 2022., drvo, vis. 84 cm
11. Noa, 2022., drvo, vis. 60 cm
12. Čovjek i drvo, 2014., drvo, vis. 70 cm
13. Pješak, 2021., drvo, vis. 60 cm
14. Kompozicija, 2002., drvo, vis. 78 cm
15. Križ, 2017., drvo, vis. 60 cm

Noa, 2022., drvo, vis. 84 cm

MILE BLAŽEVIĆ RADOVI

NAKLADNIK: Muzej Prigorja • ZA NAKLADNIKA: Morena Želja Želle • PREDGOVOR: Stanko Špoljarić • FOTOGRAFIJE: arhiv autora

LIKOVNO OBLIKOVANJE: Tomislav Mrčić • SLOG I PRIPREMA ZA TISAK: Ovum • TISAK: Graforad • NAKLADA: 150 komada

ISBN 978-953-8584-02-2 (MEKI UVEZ) | ISBN 978-953-8584-03-9 (PDF)

STRUČNA KONCEPCIJA IZLOŽBE: Stanko Špoljarić

LIKOVNI POSTAV: Tomislav Dilber

TEHNIČKI POSTAV IZLOŽBE: Josip Kovačević • 3D VIRTUALNI RAZGLED: Mario Dokša

Sesvete, Trg Dragutina Domjanića 5 • 26. lipnja – 10. srpnja 2025. godine

Izložba je ostvarena sredstvima Gradskog ureda za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba i
Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske

Obećanje, 2019., terakota, 40 × 120 cm

GALERIJA KURIJA

2025. | 39. SEZONA

DAVORIN RADIĆ, 6. – 23. ožujka

ŽELJKO MARTIĆ, ZLATKO NEŽIĆ, IVICA PETRAŠ, 5. – 22. lipnja

MILE BLAŽEVIĆ, 26. lipnja – 10. srpnja

MILIVOJ ŠEGAN, 11. – 28. rujna

SUNČICA TRAVAŠ, 2. – 19. listopada

IVAN NESTIĆ, MIRNA SAVIĆ, 24. listopada – 9. studenog

SESVETSKI LIKOVNI UMJETNICI I GOSTI, 19. prosinca 2025. – 31. siječnja 2026.

Galerija Kurija Muzeja Prigorja od 1986. vrlo aktivno sudjeluje na sesvetskoj i zagrebačkoj likovnoj sceni. Do danas je ostvareno tristotinjak samostalnih i skupnih izložbi, od „Sesvetskog likovnog kruga“ do Jadranke Fatur, Vere Dajht Kralj, Vinka Fabriša, Milene Lah, Vinka Fištera, Rudolfa Labaša i mnogih drugih, a kritike i osvrte pisali su naši cijenjeni likovni kritičari i povjesničari umjetnosti poput Matka Peića, Vladimira Bužančića, Oke Ričko, Josipa Škunice, Zdenka Rusa, Nade Križić, Nikole Albanežea ili Milana Bešlića.

Galeriju su priznali HDLU, ULUPUH i HZSU.

VODITELJ PROGRAMA: Tomislav Dilber

SAVJET GALERIJE KURIJA MUZEJA PRIGORJA 2025.: Feđa Gavrilović • David Kelčec • Sanda Stanaćev Bajzek • Barbara Vujanović • Tomislav Dilber